

விளம்பரம்.

நம்முடைய பத்திரிகையிலே பிரசுரிக்கப்பட்ட வேண்டிய கடிதங்களையும் அவைகளைப்பற்றிய விஷயங்களையும் மாதிரிமே பத்திரிகைபுறக்கு என மேல்விவாசமிட்டனுப்பவேண்டியது. மற்றைய கையொப்பம் கையொப்பப்பணம், விளம்பரம் முதலிய விஷயங்களெல்லாவற்றையும் அச்சுக்கூட மனேசருக்கு என்ற விவாசமிட்டனுப்பவேண்டியது. இதனைப் பலர்கவனியாத பத்திரிகைபுறக்கு கணுப்பவேண்டியது. மனேசருக்கும், மனேசருக்கு அனுப்பவேண்டியதைப் பத்திரிகைபுறக்கும் அனுப்புவதாவே வேண்டியது என்பதிலே கணக்கெடுக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்

கடக்க-ம் (ஸ்ரீ) கார்த்திகையிற் கசந்த சனிக்கிழமை

மூவாசர் உடன்படிக்கை.

ஐரோப்புகண்டத்திலே செருமானியரும், இத்தாலியரும், அவுஸ்திரியரும் மூன்று அரசர்களும் தம்முள் ஒத்த உடன்படிக்கை செய்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் ருசியருக்கு அவ்வளவாகப் பயப்படவேண்டிய சியாயில்லை. துருக்கியரும் இங்கிலீசரும் அவர்கள்மேலே விளிப்பாயிருக்கவேண்டியவர்கள். மூவரசருடைய உடன்படிக்கையின் தன்மையைப் பார்த்தால் ருசியரைப் போலத் தலையிலிருக்குஞ் சத்திராதிக்குக்கல்லதமக்குள்ளும் தம்முடைய அயலிலுமுள்ள சத்திராதிகளுக்கு உயப்படவேண்டியவர்களாயிருக்கின்றார்கள்.

உடன்படிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் விசேஷ பொருத்தம் யாதெனில், சொல்லப்பட்ட இம்முன் னு இராச்சியங்களும் தற்காலம் அரசாண்டவரும் இராச்சியத்தை யாவ ரொருவர் அபகரிப்பதற்கு முயன்று வந்தாலும் மூன்று இராச்சியங்களும் ஒத்து யுத்தமாடி அவ்விரச்சியம்பற்றி போகாதபடி செய்யவேண்டுமென்பதாம்.

இதனால் இந்த இராச்சியத்தார் பயப்படவேண்டிய சத்திராதிகள் உள்ளுக்குள்ளேயே யிருப்பதாக விளங்குகின்றன.

செருமானியர், இத்தாலியர், மக்கியர், சல்வோனியர், சேர்த்தே அவுஸ்திரிய தேசமாம். நானாவகப்பட்ட சாதிரி சேர்க்கிருக்கின்றமையால் விசேஷமாக சல்வோனியருக்கு அவுஸ்திரிய அரசு அஞ்சுகின்றது. அதனாலேதான் மூவரசருடன்படிக்கையிலே அவுஸ்திரியர் சேரவேண்டிய வந்தது.

௧௮௭௦-ம் (ஸ்ரீ) நடந்த யுத்தத்தின் போது செருமானியானது பிராஞ்சுக்குச்சேர்ந்த அல்சேஸ் லொரேன் என்னும் நகர்களைத் தனக்காக்கிக் கொண்டது. செருமானியர் தம்முடைய வீரபராக்கிரமத்தை ரூபகப்படுத்தும்படி அப்பட்டணங்களைத் தமக்காக்கிக்கொண்டாலும் அத்தனும் அவர்களுக்கு மிகுந்த அச்சம் எப்பொழுதுமுண்டு. பிராஞ்சர் அப்பட்டணங்களை மறுபடியும் தம்மரசுக்குள்ளாகக் வேண்டுமென்ற கருத்துடையவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். அவர்களை அவ்வாறு செய்வது நிச்சயமென்பதைச் செருமானிய யுணருகின்றது.

அதனாலே, அச்சங்கொண்டு யுத்தம் வந்தால் துணைவேண்டுமென்று துணைதேடி மூவரசருடன்படிக்கையின் சேர்த்துகொண்டது. இத்தாலி அரசானது பரிசுத்தப் பா

ப் பரசருக்குரிய திருச்சபை நாட்டை அபகரித்துக் கொண்டது. திருச்சபை நாடானது திருச்சபைக்குச் சொந்தமான நாடு. அது உலகமெங்கும் பரந்திருக்கின்ற திருச்சபையா ரொலேருக்கும் பொதுவான நாடு. இத்தாலியரசுசெய்ததன்மே உலகத்திலுள்ள எல்லாக் கத்தோலிக்கருக்குஞ்செய்த தீமையெய்யாம். திருச்சபை நாடானது எப்போதும் திருச்சபைக்குக்கும் நாடென்பது நிச்சயம். ஒருவரதனைப் பறித்தெடுத்துக்கொண்டாலும், வேறொருநாளும் மறுபடியும் அது திருச்சபைக்குரியதாயேவரும். மூன்று நகர் நடந்த சம்பவங்களாலும் இது உறுதிப்படும். முற்காலங்களில் எத்தனையோ அரசர் எத்தனையோ முறைகளிலே திருச்சபைநாட்டையப் பறித்தார்கள். பரிசுத்த பாப்பரசர் மாரைத் தேசத்தாலே துரத்தினார்கள். அத்தந்தகாலங்களிலெல்லாம் பறிப்பட்டநாடு மறுபடி திருச்சபைக்கு வந்தது. தேசத்தாலே துரத்தப்பட்ட பாப்பரசராக மறுபடியும் ஒட்டோலகராய்த் தம்முடைய பரிசுத்த ஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளினார்கள். அவ்வக்காலங்களில் நடந்தே இக்காலத்திலும் நடக்கக்கூடும். அது நிச்சயமாய் ஒருகாலம் சம்பவத்தின் பதை இத்தாலிய அரசினர் நன்றாய் அறிந்திருக்கிறார்கள். அதனாலேதான் ஆட்டானேதேடி மூவரசருடன்படிக்கையிலே சேர்ந்தனர்.

நம்முடைய இங்கிலீஷ் அரசர்க்கோ வெனில், இவ்விதமான அச்சமொன்றுமில்லை. அதனாலே அது மூவரசருடன்படிக்கையுடன் சேராது பிரத்தியேகமாய் நிற்கின்றது.

மூவரசருடன்படிக்கை யிருக்கிறவரையிலே பரிசுத்த பாப்பரசருக்குத் திருச்சபைநாடு வருவதும், பிராஞ்சருக்கு அல்சேஸ் லொரேன் நகர்கள் வருவதும் கூடாதகாரிமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். மூவரசருடன்படிக்கை வெளித்தோற்றத்திலே அதிபெலமுடையதாகக் காணப்பட்டாலும் அவரவருக்குரியதனித்தனித்த கருமங்களைப் பாரக்கும்போதுதான் ஒருவரொருவரிலுள்ள விசுவாசம் எவ்வளவென்பது தெரியும். சிலநாட்களின்முன் அவுஸ்திரிய மந்திரியர் செமப்போது நாக்கள் மூன்றாய்க் கரடிவேட்டையாடப்போகும் மூன்றுமனிதருக்குச் சமானமாயிருக்கின்றோம். ஆனால், கரடிவந்து சந்திக்கும்போது மூன்றுபேரும் ஒத்தூறிப் போகாது என்பது வேறுகேள்வி என்று சொல்லுகின்றார்.

இதனால், மூவரசருடன்படிக்கை வெளித்தோற்றமும், வெறும்பெயருமாயிருக்கும்படி அவரவா தனித்தனி காரியமபார்க்கவருமபோது உதவாதென்று அவரவரே தான் தனத்தப் ஒடி ஒழித்துவிடுவார்களென்றும் விளங்குகின்றது.

பொதுவர்த்தமானம்

Rain—மழை — இவ்வாரத்திலேயும் பெருமழை பெய்தது. இன்னும் வெள்ளமோடி வடிய வில்லை. இன்னும் மழை பெய்கிற கோலமுண்டு. இம்முறை மழை மிகுதியால் வேளாண்மையழிகின்றது.

Our Bishop—நம்முடைய மேற்பிராணியாண்டவர்.—வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களை விசாரணைசெய்யும்படி. சென்ற வியாழக்கிழமை அச்சுவேலிக்குப் போயிருக்கின்றார். அவ்விடத்தால் வலிகாமம் வடக்குமேற்குப்பகுதியையும் விசாரணைசெய்த தம்முடைய மேற்பிராணன் திரும்புவார்போகும்.

St. Patrick's College—அச்சு. பத்திரியார் கல்லூரி.—இக்கல்லூரி உபாத்திமர்களுக்கும், மாணாக்கர்களுக்கும்போதிக்கப்படும் வருகார்த்துணைவருமேகம் வருகிற ௧௭-௭௨ செவ்வாய்க்கிழமை சாயந்தரத் தொடக்கவும், ௨௧-௭௨ சனிக்கிழமை கலைமுடிக்கவும்படும்.

Our Government Agent—நம் ஏசன்டர்.—தேசாதிபதியும், பாரியாரும், பிள்ளைகளும் இராமேசுவரம் பர்க்க வருகிறார்கள். அதனால், அவர்களுக்கு அந் தேவையான விசைகள் திட்டஞ்செய்வதற்காக நம்முடைய ஏசன்டர் பரமபணுகுப் பயணமாகின்றனர்.

The salt rent—உப்புக்குத்தகை—ருத்தகைகாரன் கிறி. இராமலிங்கத்தின் பேரில்தானே இவ்வருடக்குத்தகையும் ௫௫,௨௦௦ ரூபாவாகத் தீர்ந்தது.

Mr. A. Bastiampillai—மெஸ். எ. வஸ்தியாரம்பின்.—யாழ்ப்பாணப் பிளக்காக்ஸ்க்ரோரிலே தமிழ் இங்கிலீஷ் மயிற்றாயிருந்தவந்த மெஸ். எ. வஸ்தியாரம்பின் பரித்தித்துறைக்கோட்டுக்கு ஆராய்ச்சியாராக மார்ப்பட்டு அவ்விடஞ்சென்றார்.

An accident—ஒர் அசம்பவம்—யாழ்ப்பாண மிஸ்திரிக்கோடு பழுதுபார்ப்பதற்காகப் பிரிக்கப்படுகின்றது. அதிலேவேலேசெய்திருந்தவர்களுள் மூவர். அன்றொருநாள் மரக்களால் அடிபட்டு விழு அவர்களுள் ஒருவன் இரண்டு மூன்று நாட்களால் இறந்தான். மறுபடியும் சென்றபுத்தன்கிழமை காலை இருவர் விழுந்து காயப்பட்டார்கள். ஒருவனுக்கு வலுவானகாயம். இப்படியெல்லாம் பிரானுபாயங்கள் சம்பவிப்பதால் இத்தகு உத்தரவாதிபயர்? இன்னீரர்? ஓவசியர்? யாழ்ப்பாணத்திலே கேள்விமுறையென்பதில்லை. முதன்முறை சம்பவித்த அபாயம் மறுபடி வராதிருக்கப்போதிய கவனஞ் செலுத்தியதில்லை. அதற்கு உத்தரவாதிபயன ஒருவரை நியமித்ததாயிற்று. புதன்கிழமை காலை காயப்பட்டவிலுழந்தவர்களுடைய இனசனம் கேள்விப்பட்டோடிவந்து பெருங்குரலெழுந்ததொப்பரிசொல்லி முதார்கள். ஆரஞ்றியிருகினும் அவர்கள் சத்தம் கொழுப்புக்கேட்டப் போகுதா!

Two New Advocates—இரண்டு புதிய அபுபுக்காத்தமார்.—அபுபுக்காத்தப் பரீட்சைக்குப்போன மெஸ்.முத்தையாவும், மெஸ். குருசாமியும் பரீட்சையிலே சித்தியடைந்தவர்களென அறிவிக்கிறோம். முதியவர் அராலி ஓவசியர் சுப்பிரமணியமகன். பித்தியவர் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி முதற்கிளர்க்காரியுக்குச் சிறித்பொருளின புத்திரன். இவ்விருவருடனேதிரைநாவல்க்கார், வன்னிய சிங்கம் என்னும் அபுபுக்காத்தமாரையுஞ் சேர்த்தால் புதியவரால்வார். தற்காலத்திலே வேலைபாற்றுவதும் பழையவர் மூவர். பழையவரும் புதியவரும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அபுபுக்காத்தமார் வரப்போகுகின்றனர்.

Mr. S. Mathiapparanam—மெஸ். எஸ். மதியாபரணம்.—இவர் யாழ்ப்பாணம் மாணப்பொய்ச்சேர்ந்தவர். பிராக்கில் கிண்டு வென்று யிடத்தில் திறசேரிச் சிறப்பு உத்தியோகத்தி லுயர்ந்த சம்பழத்தின் இறக்கின்றனர். இவருடைய தாயாரின் சவுக்கியத்தாழ்வுக்காக இவ்விடம்வந்து சற்றமித்திராடன் சஞ்சரித்த திரும்புவர் தமது பாரியாருடன் இத்தமிழ்நாட்டே கொழும்புவழியாய்ச் சிங்கப்பூர்சென்று அவ்விடமிருந்த பிராக்குக்குச் சேருவார். (கடி)

Mr. L. W. Booth—மெஸ். பூத்.—வனபரிபாலனபகுதியிலே வேலையாயிருக்கும் மெஸ். பூத் என்பவர் மன்னர் உபஏசன்டராக நியமிக்கப்பட்டார். நியமிக்கப்பட்டாலும் இப்போது பார்த்தவருள்வேலையையே இன்னுஞ்சிலகாலத்துக்குப் பார்த்தவருவார்.

Cholera—கோதாரி.—மட்டுக்கழப்பிலே கோதாரிநோய் அதிக மும்முரமாக நடக்கின்றது.

Changes of Government Agents—கவண்மேற்கு ஏசன்டர்களின் மாற்றம்.—நம்மொருவன் ஏசன்டரான மெஸ். மோயர்த்துரை லீவிலேபோகின்றமையால் அவருடைய இடத்துக்கு மெஸ். டி. ஏ. தெம்பிளர்த்துரையும், தென்மாகாண ஏசன்டராக மெஸ். எலியர்த்துரையும், கீழமாகாண ஏசன்டராக மெஸ். ஜி. W. தெம்பிளர்த்துரையும் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

Elephant shooting—யானைவேட்டை—சட்டநிருபணசபைக் கொடும்பிற்றியார் ௨௫௦-ரூபாக் கொடுத்து லேசென்ஸ்பெற வேண்டுமென்பதை ௧௦௦-ரூபாவா

க மாற்றிச் சட்டம் அரங்கேற்றப்பட்டது.

The slaughter of cattles and buffaloes—மாடுகள் ஏருமைகளைக் கொல்லுதல்.—இலங்கையிலே பலவிடங்களிலேயும் மாடுசேபாசனத்துக்காக மாடுகளும் ஏருமைகளும் கொல்லப்படுகின்றன. இவ்விதம் கொன்று அழித்துவிடாதபடி சட்டமுண்டாக்கும்படி கேட்டு கணுப்பகுதியிலிருந்து ஒருமன்றுட்டபதிரம் சட்டநிருபணசபைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. விண்ணப்பகாரர் மாடுகளும் ஏருமைகளும் உழவுதொழிலுக்கு வேண்டியவைகளாயிருப்பதினால் அவைகளைக் கொல்லாதபடி முற்றாய்த் தடுத்துவிடவேண்டும் அதுகூடாவிட்டால் மாடுகள் ஏருமைகள் பலகிழைபொரு வுதற்காகப் பசுக்களையாவது ஏருமைப் பசுக்களையாவது கொல்லாதபடி தடுத்தாரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

இலங்காபுதினம்.

FROM OUR OWN CORRESPONDENT

Sir, William Gregory—சார். உவிலியம் கிறகோரி.—இவர் தமக்குநேரிட்ட நெஞ்சடைவாதத்தினால் சற்றே சவுக்கியமடைந்ததாயும் தமது படமொன்றை யிதனால் கடைசியானபுடமென்று இலங்கையிலுள்ள தமதுகிணைதீர ரூபகமாய் வைத்துக்கொள்வார்களெனத் தனதுகடித்ததன் ஒருவருக்கு அனுப்பியிருக்கிறதாயு மறிக்கிறோம்.

தேவனிலைவர யின்னும் நீடியகாலத்துக்குச் சவுக்கியத்தைக்கொடுத்து வைத்தகார்ப்பாற்றிக் கொள்வாராவோம்.

Three Police Inspectors—மூன்று புதிய பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர்மார்.—சென்றபுரட்டாசியிற் ௧௦-௭௨ அயிர்த்துசாதிமாரான மூன்றுபேர் பரிட்சைகொடுத்து இலங்கைப் பொலிஸ்வீரோடன் இன்ஸ்பெக்டராக நியமனம்பெற்றவருகிறார்கள்.

Legislative Council—சட்டநிருபணசபை.—இச்சபை யிம்மாசம் நவாந்திகதி கூடியது. அதிலுடன்த் பிரதானவிஷயங்களில் சங். கடைவரத்தினு வெள்ளப் பவர் மறியல்வீடுகளில் மரணம் மறுவருடங்கலில்நின்று இவ்வருட மதிகமோ வெனவும் சென்றுபோன வருடங்களில் சம்பவித்த மரணங்களின் தொகையெவ்வளவெனவும் இவ்வருட மொன் ததமாசத்துக்கிடையில் நடந்த மரணத்தொகை எவ்வளவெனவோ மோர் கணக்குத் தரும்படி கேட்டார்.

சங். கொலோனியல்சுக்கிரித்தாருமவ்விதே தருவோமென வாக்குச்சொன்னார்.

Mr. J. Homer Vanniasingam—மெஸ். ஜே. ஹோமர் வன்னியசிங்கம்.—இவர் இந்திய ச-௭௨ யாகிய சக்கிரவர்த்தன இலங்கைச் சுப்பிரீங்கோட்டின் அபுபுக்காத்தா கச்சத்தியுஞ்செய்தனர்.

இவரும் சீக்கிரத்தில் யாழ்ப்பாணத்து ரூயப்பிரமாணிகளுட நெருவாயிருப்பாராம்.

The Chief Justice—சிரோஷ்டீதியதிபதி.—சிலநாளைக்குமுன் னிவர் சவுக்கியத்தாழ்வாயிருக்கிறாரென வறிவித்தோம். இப்போது அவர் சவுக்கியமுடையவராய் வருகின்றார்.

இவர்பாரியாரும் புத்திரியாரும் இவ்விடத்தால் வந்தசேர்ந்தனர்.

Postmaster General—தவாலத்தலைமை.—இவர் சீக்கிரத்தில் மூன்றுமாசவிலில் இங்கிலாந்துசெல்வார். அவரிடத்தை மெஸ். லீ பென்பவர் பராமரிப்பாராம்.

Mr. F. Fleming—மெஸ். எஃப். பிளேமிங்.—முன் இலங்கையில் ரூயாதுரத்தாத் தலைமையாயிருந்த மெஸ். எஃப். பிளமிங்க்வரைக் கொல் கோக்கென்னுமிடத்துக்கு உபதேசாதிபதியானாராம்.

Dr. Frank Grenier—டாக்டர் பிதேம் கிறினியர்.—சுப்பிரீங்கோட்டு இரண்டாம் நிற்றாராகிய மெஸ். கிறினியரின் புத்திரானிய பிதேம் கிறினியர் வைத்தியபுத்தியில் சித்தியடைந்து இங்கிலீஷ் வைத்தியரென்னும் பட்டமும் பெற்றனர்.

H. E. the Governor and suite—தேசாதிபதியவர்களும் பர்வாரும்.—இவர்களின் ௭-௭௨ இராமேசுவரத்துக்குப் போவார்களென முன் னறிவித்திருந்தோம்.

புதிதாக இங்கிலாந்தில் இயற்றப்பட்ட "லேடி. செவ்லக்" என்னும் நாமத்தைப்பெற்ற புனைக்கப்பட்ட வந்துசேரும்தோது அதில் முதல் முதல் மகாராசாவின் பாரியார் ஏறிப் பயணம்பண்ண வேண்டுமென்பதே விருப்பமாய் யிருந்தபடியால் கப்பல் வருந்நிலைக்கும் பயணம் தாமதமாயிற்று.

The Pope and the Maharajah of Kashmir.—பாப்பரசரும் கஸ்மீர் மகாராசாவும்.—கஸ்மீர்தேசத்து மகாராசா தம்மாணக்குளடங்கிய கத்தோலிக்கிறீஸ்துவர்களுக்கு வேண்டியசகாப்தினமருளி, வேண்டிய உதவிகளும்புரிந்த, அங்குள்ள அநாதசாலைக்குப் பொருளுதவி செய்தும் வருவார். இதலிஷபங்களை இந்தியதேச ஸ்தானபதியாகவிரும்புத ஆயுற்றி ஆண்டவர் பாப்பரசருக்குத்தெரிவிக்க அவர் தம்முடைய மகிழ்ச்சியின் அறிஞரியாகப் புராதன சித்திரமொன்றை மகாராசாவுக்கு அனுப்பிவைத்தனர். அதனை மகாராசாவின் சமூகங்கொண்டுபோன குருமரைய மிகுந்த உபசரத்தான் என்று பாப்பரசர் தமக்கனுப்பிய வெகுமதியைச் சந்தோஷத்தடன் அங்கீகரித்தும் தாம் அங்கீகரித்ததைப் பாப்பரசருக்கு நிருபமுலமாசத் தெரிவிப்போமென்று சொற்றனர்.

Sultan Abdul Hamid.—சுல்தான் அப்துல் ஹமித்.—முன்னர் பாப்பரசருக்குப் பண்ணியிருந்த வாக்குப்படி ரோமபுரியிலே ஒரு கல்லூரிக்கட்டிம்படி சுல்தான் அரசர் பதினாயிரம் லயர் என்னும் நானையம் அனுப்பிவைத்தனர்.

The Russian Emperor.—ருசியசர்கிவர்த்தி—இவர் பிறதேசங்களுக்குச் சென்றால் அவ்வளவாகப் பயப்பட வேண்டியதில்லை. அவருடைய உயிருக்கு இலயமான சத்திராதிக்க பிறதேசத்திலே யல்ல அவருடைய தேசத்திலேயே யிருக்கிறார்கள். அவருடைய பிரசைகளை அவருக்குச் சத்திராதிக்க அவர் என்றும் தம்முடைய உயிரிலே காத்தல் உடையவராயிருக்கின்றார். மரணத்தைப் பற்றிக் கண்ணேமும் மறவாத நினைவாயிருக்கிற ஒருவர் உலகத்திலுண்டா வென்று விசாரித்தால் ருசிய சர்கிவர்த்திதான் அவர் என்று சொல்லவந்த தடையிலில்லை. அவர் எப்பொழுதும் நம்பிக்கையான மெய்காப்பாளருடனிருப்பார். 1000 பேர்கொண்ட படைகளைக் கட்டித்துக்கு இடந்தின்ன காலவாயிருக்கிற ஊவர்கள். இவர்களில் ஒருபட்டாளத்தார் சர்கிவர்த்தியைச் சூழ்ந்து சொண்டுசெல்வார்கள். புலகவையுடைய செல்லும்போது வெடிக்குண்டு கசையாத இரும்புண்டையிலிருந்து செல்வார். இதைத்தான் இராசசெல்வமென்பார்கள். இராசதவி மேல்படுவியென்பார்கள். திசையெலாம் நடுங்க அரசசெய்தான் என்ற காலம்போய் திசைகளிலெல்லாம் நடுங்கின்று அரசசெய்தானென்று சொல்லவேண்டிய காலம்வந்தது. இப்படியான இராசசெல்வ சலாகையித்திலும் பார்க்க குடியானவனுடைய நிலப்பரம்பாக்கியிருக்கிறது. செல்வம், செல்வாக்கு, உத்தியோகம் முதலியவைகள் அகிப்ப பட்டாடுருவனுக்கு மனப்பாக்கியும் அதிகப்படுவனுக்குமென்று ஈலர் என்னுகின்றார்கள். ஆனால் உள்ளபடிசாரியம் அப்படியன்று. ஒருவனுக்கு எவ்வளவாக நிலப்பரம் ஏறி ஏறியருமோ அவனுக்குள்ள கவலைகளும் அவ்வளவாக ஏறி ஏறியரும. அவனை ஏறிப்பார்க்கிறவர்கள் அவனுடைய நிலப்பரத்தை மாத்திரம் பார்க்கிறார்கள் அந்நிலப்பரத்தாலே வந்த தொல்லைகவலைகளைக் கவனிக்கிறார்களில்லை. ஒருவனுக்கு ஒன்றுமே குறைவில்லை யானால் வேறொன்றுமே அதிககுறைவிருக்கும். உலக நிலங்களெல்லாவற்றையும் சரியாக வாராய்த்துப்பார்க்காதாய்ந்தவன் எரியவன் வறியவனுக்கேமனப்பாக்கிய முண்டென விளங்கவேட்டியது.

—இங்கிலாந்திலே தந்திக்கம்பிசெய்யும் வேலையிலே ௩,000 பெண்கள் வேலையாயிருக்கிறார்கள்.

—மனுஷனுடைய மூழைஜந்து அவன் சுநிறையுள்ளது. மனுஷியின் மூழையிலும்பார்க்கப் பாரமுள்ளது.

—இங்கிலாந்து சபையிலே வருஷம் ஆயிரம் பவுனுக்குமேலே சம்பழம் பெறுவோர் ௩0௦ பேரோம்.

—உலகத்திலுள்ள சனங்களாலே தற்போது ௩,0௦௦௦ பாவைகள் பேசப்படுகின்றன.

—அதிக வெறியுள்ள மதுபானத்தின் போரல் விவரப்பூல் நகரிலே நாளொன்றுக்குப் பதினாயிரம் பவுன் செலவாகின்றது.

—ஆபிரிக்காவிலே பத்திலட்சுன் சதுரமில்லாகொண்ட தேசத்துக்கு மேல் அரசு இல்லையிருக்குண்டு.

—ஈயுயோர்க்கின் சமீபத்திலே கால்மால் நீளமுள்ள ஒரு விடுதிவிண்டு. அதிலுள்ள அறைகள் ௧,௨00.

—ஐக்கிய தேசத்திலே ஆடுமாடுகளின்

வியாபாரமுதல் ௨௪ கோடி பவுன்.

—இங்கிலாந்திலும் உவேல்சிலும் புண்ணிய நூலும் கூட்டங்கள் ௩௨,000 உள்ளன. அவற்றின் முதல் ௧ கோடியே ௧0 லட்சம் பவுன்.

—சுருகைவேலையாலே நேர்மானத்தில் ௭0,000 பெண்களும் பிராஞ்சில் ௨ லட்சம் பெண்களும் பிழைக்கிறார்கள்.

—ஹொலன்டிலே ஒரு முட்டசெல்வந்திமரம் ஒரு முறையிலே ஆறாயிரம் பூபூத்தது.

—தபால் முத்திரையின் பின்புறத்திலே விளம்பரங்கள்போட இடங்கொடுத்த ருயின்ஸ்லாண்ட் கவண்மேத்துக்கு அதனால் வருஷம் ௧௨,000 பவுன் வருமானம் வருகின்றதாம்.

—ஆபிரிக்காவின் சதுரமால் ஒருகோடியே பத்து லட்சம். இதில் ஐரோப்பிய அரசரின் ஆணைக்குடங்காத தப்பியிருப்பது ௪0 லட்சம் சதுர மைல்.

—பரிசுத்த கன்னிகையான தேவமாதா அணிந்த முக்காட்டு வஸ்திரம் குளபெக் நகரிலே விசுவாசிகளினாலே வணங்கப்படுகின்றது.

—பாண்டிலைய பிதேசமேத்துக்குச் சென்ற சனம் ஒரு லட்சம் வரையிலே உண்டு. நாலுமால் வரையில் சனத்தொடர்நின்றது.

—வித்தோரியாவிலே பெண்களின் மகா சங்கமொன்று நடக்கப்போகின்றது. இந்தியாவிலேயிருந்தும் கன்றாய்ப்படித்த ஒருபெண் அச்சந்தத்துக்குப் போக விரும்புகிறார். அள் அக்கே பேசும் விஷயம் இந்ததேச பெண்களைப்பற்றியாம்.

—பின்னர் அறிகுறியுடைய ரோமைத் தலத்துக்கு யாத்திரைபோய்ப் புரட்டாசியு ௨௧-௩௭ பரிசுத்த பாப்பரசரின் தில் வியூகசகண்ட யாத்திரையின் 10,000 பேரோம். இவர்களுள் ௨0,000 பேருக்குப் பாப்பாண்டவரின் மாளிகையிலே விடுதிசெய்தது.

—ஒபியருடைய மூலமும் கோர்க் நகருக்குப் போனபோது சனங்கள் திரளாய்க்கூடிக்கொண்டாட்டமாக அழைத்துப் போனார்கள். அப்போது பாண்டவின் கட்டியாருக்கு மிவர்களுக்கு மிடையே கல்லெறி பொல்லடிச்சண்டை நடந்தது. இனி இந்த இருக்கியும் ஒத்துப்போய்மாவில்லை.

—செருமானியிலேகொடியதச்செயல்கள் நடத்தையால் வேதிகளிலெல்லாம் வழக்குத்தொடர்ந்து அடக்கவேண்டுமென்று, கோட்டத்திராகி லெல்லாரும் பொலிசுக்கு இதுவிஷயத்திலே தக்க உதவிகள் செய்யவேண்டுமென்றும் செருமானிய சர்கிவர்த்தி ஒரு கட்டளை விட்டிருக்கின்றார்.

—ருசியாவின் பஞ்சமனது குறைவாது கொடியவர் வளர்ந்துவருகின்றது. பசிபட்டினியாலே நூற்றுக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள் இறக்கின்றார்கள். பசியின் கொடுமையினால் கந்தக்களையும் மண்ணையும் சாப்பிடுகிறார்கள். சனங்கள் இவ்வாறு பதைபதைத்து உயிர்தறவும் சர்கிவர்த்தி டென்மார்க் தேசத்திலேயிருந்து சந்தோஷங்கொண்டாடுகின்றார். இதனாலே சனங்கள் வெறுப்புடன் பேசுகிறார்கள்.

—ஈரூன்ட் மியூக் லுக்கெம்பேர்க் கென்பவர் தம்முடைய குடும்பத்தாரோடே ஒரு குருவானவரையும் அழைத்துக்கொண்டு யேசுநாதரின் திருவதை வணக்கத்தக்காகத் திரவெஸ் நகருக்குச் சென்றார். இவரொரு புரோட்டெஸ்தாந்தார். இவருடைய மூத்தமகன் கத்தோலிக்கராயிருக்கிறார். இவரும் தம்முடைய குடும்பத்தான் கத்தோலிக்கராவரென்ற கதை இத்தால் மெய்போலத் தோற்றுகின்றது.

—பரிசுத்த பாப்பரசர் யாத்திரைக்குத் தரிசனைகொடுக்கச் சென்றபோது கிரகிலே முடிதறித்து விரலிலே துருக்கிசுலுத்தானரசர் வெகுமதிபண்ணிமகிழ்ந்தான் அணிந்திருந்தார். விசுவாசிகளை ஆசிவதிகள் அவர் தம்முடைய திருக்கரத்தையுயர்த்தினபோது விஸ்பெற்றதும், பிரைபயுள்ள துமானவர்க்கென்பதிகப்பட்டு மோதிரமனது பளிர் பளிர் என எறித்தது.

—மனுஷனுக்கு விசேஷமானதுவேதம். கடவுளைப்பற்றிய அறிவுக்கு சிந்தனையுமே மனுஷியில் விசேஷமானவை.

—கொலொக்டேனே தேசத்து அதிகையிற்றானியார் தம்முடைய ஆளுகையினுள்ளே யாவராவது சாவிட்டிலே புஷ்யம் பாலிக்கப்படுதென்றும், அது கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களின் முறை யாயிருக்கப்படுதென்றும் சொல்லிக் கண்டிப்பாக விலக்கியிருக்கிறார்.

—ஈ நல்ல பாலசங்கீர்த்தனம் பண்ணினாலோ என்பதை அறியவேண்டுமோ லும் இனிப்பாவத்தை நீக்கி நடப்பே

னென்று கெட்டியான பிரதிக்ஷிண பண்ணினாலோ என்பதை நீயே உன்னிடம் விசாரித்து அதனால் அறிந்துகொள் என்று அர்ச் வேலென் சொல்லுகின்றார்.

—யோர்ட்ஜியாதேசத்திலே ஒருவைத்தியன் ஒருமுறை குழகாரனைக் காணப்பட்டால் மறுபடி அவன் வைத்தியஞ்செய்யப்படுதென்று கட்டளைச்சட்டமுண்டு.

—லண்டனிலே சன்றிங்காம் என்னுமிடத்திலே யிருந்த நம்முடைய உவேல்ஸ் இளவரசருடைய மாளிகைகளுள் ஒன்று நெருப்பாலெரிந்து தரைமட்டமாயிற்று. பதினாயிரம்பவுன் வரையில் நடந்தது.

—நெடுங்காலம்மனம்ஒத்தசமுசாரவாழ்க்கையிலேயே புருஷனும் பெண்சாநியும் சராய்ப் போக்கு பேச்சு இவைகளிலே ஒத்தவர்களாய் மாறுகிறார்கள். சகோதரரிடம்பார்க்க சாயல் ஒத்துவருகிறதாம். செனவாவலே ஐ அநெடுங்கால குடும்பத்தின் பிரதிமப்பலக்கையெடுத்து ஒத்துவைத்துப் பார்த்தபோது ௨௪ புருஷன் பெண்சாநிமாருடைய சாயல் சகோதரருடைய சாயலைப் பார்க்க ஒத்திருந்ததாம்.

கடிதம்

சோனசு உளறுவாயனுக்கு உத்தரம்.

முஸ்லிம்நேச பத்திராதிபர் தம்முடைய பத்திரிகை முஸ்லிம்களுக்காக நடத்தப்பட்டு வருவதையும், தம்முடைய மதத்தையும், முஸ்லிம்களுடைய நன்மைவிரும்புகளையும் பற்றிய விஷயங்கள் தனிப்பட்டவேண்டி யிருப்பதையும் மறந்தவிட்டு மிதமயங்களிலே தாவவும் அதிலே கேலிகள் சொல்லவும் தமது அறியாமையைப் பலமுறைகளிலே காட்டவும் முயன்றதன் சென்ற ஆடியு ௨௨-௩௭ வெளிப்படுத்த தம்பத்திரிகையிலேயும் யாதுகாரணமுயின்றித் தம்முடைய இயற்கைக்குணத்தைப் பலருக்குக் காட்டவாக்கும் கத்தோலிக்கையிழைத்த அபதூறுபேசத் தொடங்கினார். “மரியாடென்றதை மாரியம்மையென்று பெயராகொடுத்த பூமிக்கச்செய்தார்” என்றுசொன்னார். அதனைக்கண்ட “சுபுத்தி” என்னுமொருவர் ஆவணியு ௧-௩ வணக்கசெண்ட பாதுகாவலனிலே பையனொருவரே சொன்னார்.

“இந்தக்கள் மாரி என்னும் ஒரு தேவதையை வணங்கிவருவார்கள். அத்தேவதை ஒரு தேயதேவதை. அம்மையோடு வருவிப்பது அத்தேவதையென்று சொல்வார்கள். மாரி-மாரியம்மென்-மாரியம்மென்-மாரியாத்தான்- என்னு மாரிக்களாலே யத்தேவதை அழைக்கவும் பூசிக்கவும்பட்டு வருகின்றது. கிறிஸ்துவேதம் இத்தேசங்களுக்கு வரத்தனையோ வருஷங்களுக்குமுன்பு இத்தியரால் இத்தேவதை புகைப்பட்டுவருகின்றது” என்பதாம்.

“சுபுத்தி” சொல்லிய இந்த உண்மையைறிந்தமுஸ்லிம்பத்திராதிபர் இதகாரும் மவுனஞ்சாதித்திருக்க அவருக்கு “எம்குரு” என்றொரு உளறுவாயன் அகப்பட்டான். அவனைக்கொண்டுதேமொரு வகையில் எப்படியானாலும் உளறுவித்தவிட்டால் போதுமென எண்ணியாக்கும் கார்த்திகையு ௧-௩௭ வெளிப்பட்ட தம்பத்திரிகையிலே தம்முறிப்போடு அவனுக்கு எரித்தவிட்டிருக்கிறார்.

“எம்குரு” என்று பெயர்முண்ட உளறுவாயனே! நீயேன் கண்டகண்டபடி உளறுகின்றாய். நீ உளறுகின்றவைகளையெல்லாம் உன்னிடத்திலே விசாரித்ததா? கத்தோலிக்கர் மரியாடென்றதை மாரியம்மையென்று பெயர்கொடுத்துப் பூசிக்கச் செய்தார்களென்று உன்பத்திராதிபர் சொல்லியது மெய்தானா? அதை முத்தச்சொல்லு! பத்திராதிபர்கள் காசு பேசுவந்த நீ அதையல்லோ என் பிக்க வேண்டியது. அதைவிட்டு நீ வினேன் உளறுகின்றாய்! உன்னுடைய உறவுக்களெல்லாம் உன்போலுஞ் சோனசுருக்கு உடம்பாடுமுன்னி ஏனையோருக்கு நகைப்பாடுகின்றது. சத்தோலிக்கர்மேரியையவன்கிலுலென்ன! தீபதுபம் காட்டிலுலென்ன! இத்தக்கள் மாரிய வணங்கிலென்ன! தீபதுபம் காட்டிலுலென்ன! உனக்கும் அதற்கும் அக்கறையுண்டா? நீ அதனை விசாரிக்க வேண்டியதாயில்லை. நீ யதற்கார்! நாய்க்கும் பருத்திக்கடைக்கும் அலுவலென்கோ! இவ்வணம், இவ்வணம், இவ்வணம்

கொளுபு எம் கயிலர்

உல்லெட்டியா.

—காலகிலை—வெப்பஞ் சார்தம், காற்றமைதி, ஊர்ச்சவுக்கியம் பொதுவாக நயம். மழையோ மிகமலிவுதான்.

—மழை—பின்போன புரட்டாசியு ௨௧-௩௭ இரவு துவங்கிய மழையானது இன்னும் வரையும் விடரப்பிடியாய் பெய்துகொண்டே வருகின்றது. இம்மழையினால் சகல ஆயுத்கள் குளங்குட்டைகள் எல்லாம் நிரம்பி வழிந்து வெள்ளப்பிரவாக மதிகரித்து வலியவர் எழியவரென்ற பேதமின்றி எல்லாருக்குக் கனநஷ்டம் விளைவித்தது. சலாபர் துவக்கம் மாதம்பைக் கிப்பாலுள்ள பெரியருள மென்னு மூர்வரையும் மாஞ் செடி பத்தைகளே யல்லாமல் நிலமென்பது தோன்றாது பெருஞ் சமுத்திரம் போலிருந்தது. உல்லெட்டியாயுக் கிப்பாலுள்ள நயினுமட்டவாகக் கொச்சிக்கடை வரையு மப்படியே வெள்ளமதிக்கீர்த்து சனங்களுக்குக் கனநஷ்ட முண்டாயிற்று. இவ்வெள்ளப்பிரவாகத்தா லிப்பருகிகளில் வந்த நஷ்டத்தையும் சனங்கள் படுமிடுக்கண்களையும் இவ்வளவு அவ்வளவு எவ்வளவுவென்றெனது லேகினியால் வரையவேகடாது. மகாலூயாவில் அள்ளப்பட்டிக் கடலுக்கு வந்தடைந்ததேனகாய், கொப்பரூ, மல்கென், ஆடுகள் மிகவதிகம். இவ்வெள்ளப்பிரவாகத்தால் வீடுவாச லுந்து அந்தரித்த திரியுஞ் சனங்களுக்கு அரசாட்சியார் உபகாரஞ் செய்தல் கடமையென்பதை மறவார்களென நம்புகிறோம்.

—ஒழித்தோடல்—வெண்ணப்புகாரியிலுள்ளவர்களில் ஆறுபேர் ஓரடிபிடிவழக்கில் குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்டதால் முதலெதிரிக்கு ஒருவருமற்றியலும் தூறுபாயும் ௨-ம் எதிரிக்கு ஆறுமாசும் ஐம்பது ரூபாயும், மற்ற ௩-ம் ௪-ம் 5-ம் ௬-ம் எதிரிகளுக்கு ஐம்பதைப்பது ரூபாயும் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. அத்தீர்வை சரியானமென எதிரிகள் பிணைகொடுத்து அப்பல்கேட்டார்கள். அப்பலிஷ் மத்தீர்வையைப் பெலப்பித்த வந்தபடியால் பிணைக்காரர் குற்றவாளிகளைக் கோட்டுக்கொப்பிக்கக்கூட்டிப் போனசமயத்தில் ௧-ம் எதிரி பிணைகாரனை யறியாமல் ஒளித்தோடி விட்டான். பிணைக்காரன் ஐப்படியு ௨0-௩ திகதி துவக்கத்தேடித் திரிந்து மின்னமகப்பட்டலில்லை.

—நட்டாமுட்டிகளுக்குப் பிணைப்படுவோர்க் கிதா ரெச்சிக்கையாயிருக்கட்டும்.

—களவு—இப்பகுதியில் மார்டிக்களவுகள் வரவர வகிப்பட்டுவருகின்றன. உல்லெட்டியாவின் பொலீஸ்தலைமையான மெஸ். அல்வாட்டிற்றர்ஸ் என்பவருடைய ஓரிணைமாடுகளைத் திருமுகன்வரில் ௪-ம் ௨-ம் எதிரிகளுக்கு இவ்விரண்டு வருஷமும் ௩-ம் எதிரிக்கு ஒன்றரைவருஷ மறியலும் விதிக்கப்பட்டன. இவ்வீதி கடினதீர்வைகளைக் காணக்கான வதிகமல்லாத குறைவேயில்லை. அன்றொருநாள் வேறும் ஐவர்க்கு ஒருவருடைய பட்டியில் ஈவர்பசுவொன்றைத் திருடிக்கொண்டுபோயுமத்து இறைச்சியைச் சாப்பிட்டுவிட்டு தோஷமும் தலையையும் வயிற்றிலிருந்து கண்ணையும் புதைத்து வைத்திருந்ததைக் கண்டுபிடித்து வழக்குவைத்து விற்றது கொண்டுவிந்து பிடிக்கப்போக பிடிக்கவந்தவர்களைக் கள்வர் கத்தியார் குத்துவோமென்று பயமுறுத்தினபடியாலவர்கள் பயந்து பிடிக்க முயலவில்லை. வாய்க்கால் முதலியார் மெஸ். ரேவெல் என்பவரும் இப்பகுதியின் விதானைமாரும் கள்வரையுடக்க என்னபிராயசப்பட்டாலும் களவோ நாலுக்கு நாளதிகப்பட்டு வருகின்றது. இதற்குக் காரணமென்னவானால் ஊரிலுள்ள கணவான்கள் கள்வருக்கு உபகாரிகளாயிருப்பதே முக்கியகாரணம்.

—கணவான்களுக்குக் கடின ஆக்கினை விதித்தாலல்லாமல் கள்வரடங்கார்கள். இது தின்னம்.

—ஞானலொடுக்கம்—யாழ்ப்பாணமேற்றிராசனத்தின் தென்பகுதியின் சலாப முஸ்திரித்திலுள்ள குருச்சுவாமி மார்களுக்கு இம்மாதம் ௩-௩௭ துவக்கம் வரை பூசாக்கிரேஷ்டசுவாமியாரால் வெண்ணப்புகாரியில் ஞானலொடுக்கம் போதிக்கப்பட்டு நேற்றுக்காலமுடானது.

—மரணம்—யாழ்ப்பாணத்தைச்சார்ந்த பெரியவிளானென்னு மூரால் வந்த வெண்ணப்புகாரியிற் குடியிருந்த காலஞ்சென்ற மெஸ். கயித்தாமிப்பின்னியின் தாயும் மெஸ். அந்தோனிப்பின்னியைக்கோப்பின்னியை உபாத்தியாயரின் மரியாருமன ! பிலிப்பாயின்னியின் பவர் கில காட்களாக நோயுற்ற வண. ஜே. அலோகியுன். கலாயியாரால் அந்திய காலச்சட்டங்கள் கிறைவேற்றப்பெற்ற தமது ௩0-ம் வயதில் காலஞ்சென்றார்.

R. I. P.

THE Jaffna Catholic Guardian

NOVEMBER 14th

FOREST REPORT FOR 1890.

The formation of this new Department at its outset has been looked upon with a certain amount of suspicion both by Government Revenue officers and the Public. The Revenue officers objected to the protection thrown by the Department over Government forests and waste lands from which they had hitherto derived a large income; they also considered the organization of this Department as a means of lessening their influence in rural districts. The Public have raised and raise still many complaints against the Forest Department, as the rules and regulations laid down in the Ordinance for the Protection of Crown Forests are in several cases too stringent and a few actually hamper trade and agriculture. The poverty-stricken people of the North bitterly complain of the high timber rates which are now prohibitive. When the Department was started, the rates of timber were at once doubled with a view to make it a self-supporting Department. In the organization of the Forest Department and the framing of the Forest Ordinance the interests of the people were completely overlooked. The new rates have been so exorbitant for these past years that the poor people could not afford to buy the timber they required to build their huts. The inhabitants of Jaffna particularly have been greatly inconvenienced by the introduction of a new method of supplying the town with fire-wood. Mr. Twynam seeing that the method of disposing of the fire-wood introduced by the Forest Department was very oppressive, closed the fire wood depot at the beginning of this year and ordered the Assistant Forest Conservator to revert to the old method. We are sorry to see that the Acting Conservator of forests is at variance with our Agent on this question. Mr. Brown, in his report says that he has inspected the Jaffna fire-wood depot and the forest from which the firewood has been brought to the market, and he has been unable to see why the arrangement in force should be disturbed. The removal of top pieces and dry timber lying about the forests under proper supervision, is very beneficial to forests, while, if purchasers are let in under permits, there is every chance of their helping themselves to whatever comes handy. If a Government officer was appointed to supervise the landing of fuel at Jaffna, the objection raised by Mr. Brown against the old method of supplying our town with fire wood would fall to the ground. Besides that the Acting Conservator in his report contradicts himself. In Trincomalee, the fuel supply is still done by the means of licensed firewood carts. Why should Mr. Brown object to a method which he tolerates in the Eastern Province?...are the licensed carters of Trincomalee more honest than the licensed contractors of Jaffna?...As regards Chena cultivation Mr. Brown advises Government to allot to each village a sufficient extent of forest for Chena cultivation. We think this good suggestion will put a stop both to the complaints made by the Vanny villagers against the Forest Department and the wanton destruction of our beautiful forests and we earnestly hope that Government will give it effect in the short ordinance which is about to be introduced into the Legislative Council.

POLITICAL SUMMARY.

Russian Intrigues in Afghanistan and Bokhara.—It is announced here that the Amir of Bokhara, and the envoys from Afghanistan who have been sent to conclude a commercial treaty with Russia, will be received in audience by the Czar at Gatchina about the middle of December.

Mr. de Giers to proceed to Paris.—Mr. de Giers, Minister for Foreign Affairs, will shortly proceed on a visit to Paris to counteract the impression created by his recent interviews with King Humbert and the Marquis di Rudini.

United States and Chili.—Active negotiations of a somewhat sharp character are proceeding between the Governments of the

United States and Chili concerning the question of the reparation to be made by the latter country for the assault on some American sailors at Valparaiso. In discussing the affairs of the United States papers talk of going to war, but it is generally believed that a peaceful settlement will be arrived at.

The Czar avoids the Kaiser. The Czar in returning from Copenhagen to Livadia expressly avoided a meeting with the Emperor William.

The Congress on Peace and Arbitration.—The Congress on Peace and Arbitration, comprising two hundred members of various European Parliaments, has assembled in Rome.

King Humbert will visit England in the Spring, accompanied by the Queen, the Duke of Aosta, and the minister of marine.

England.—The Conservative and Liberal Unionist journals are disputing somewhat acrimoniously as to the claims of Mr. Balfour, Sir Michael Hicks-Beach, and Mr. Goschen to the position of Leader of the House of Commons. The "Times" champions Mr. Balfour, the "Standard" Sir Michael Hicks-Beach, and the "Daily Chronicle" Mr. Goschen.

France.—In France, as well as with us, complaint have been heard about the increasing number of foreign immigrants. The total number of foreigners now residing in France amounts to 974,925, of which 84,993 are Germans, 371,000 Belgians, 295,741 Italians, 80,387 Swiss, 33,166 Luxemburgians, 67,720 Spanish, 25,334 English, 12,074 Russians, and 4,910 Americans.

The Church in France. The Paris "Figaro" has published a long interview with Cardinal Manning on the subject of the present position of the Church in France. The Cardinal urged that French Catholics should endeavour to secure for themselves the right of public meeting as it exists in England, as the only effective means for cultivating such a public opinion as would secure from any and every Government the fair treatment of the Church in France.

The Outlook in Ireland.—The political prospect in Ireland is at the present moment gloomy and depressing. The olive branch which was held out to Mr. Parnell's followers over his grave has not been accepted, and the strife between the two sections of the Nationalist forces is to continue. The Parnellites have intimated their intention of putting forward candidates for Cork City and North Kilkenny, and have issued a manifesto in which they state they have resolved to call a convention of representative Irishmen to discuss in the name of the nation the means by which it can carry out the policy and programme of the deceased leader. With the Irish electors lies a duty under the circumstances peculiarly grave. By their votes they must teach the useful lesson that they expect their representatives to prefer the cause of the country to personal or factional interests.

The Policy of Italian Radicals.

If we might make a suggestion to the Italian clergy as to how they should deal with their opponents, we would use the familiar adage, "Give them rope enough to hang themselves." Through their antipathy to religion these boisterous tools of the Masonic lodges are chasing away all Catholic visitors to the peninsula, whose expenditure has been such a source of revenue to business people, consequences are felt not only in Rome but in Turin, Florence, Naples and other Italian cities, which are frequented by Catholic pilgrims, at the same time, the economical crisis is growing more and more severe. The policy of the anti Catholic Radicals apparently consists in driving the tax-payers to despair.

CARDINAL MANNING AND FRENCH CATHOLICS. On Monday, (October 12), a Paris "Figaro" published a long interview with Cardinal Manning, which has excited a great deal of comment in French ecclesiastical circles. The Cardinal was consulted by M. Boyer d'Agen on the subject of the duties of the French episcopate towards the Republic. Without professing to judge the action of the French Church, his Eminence maintains that the policy of the bishops of any country should be to adhere to the form of government legally constituted, the only reserve permissible being the individual politics of the men who form that Government. This programme is inspired and confirmed by Leo XIII.

His Eminence, who speaks from an independent standpoint, sums up the present situation in France with singular clearness. He believes the divergence between the bishops to be more apparent than real. Thus Monseigneur Hugonin, Bishop of Bayeux, exhorts his priests not to dim their sacerdotal vocation by becoming political champions. No bishop could give wiser counsels from the point of view of personal holiness and pastoral zeal, although of course the prelate does not wish his clergy to consider their civic duties a dead letter. Bishop Fava of Grenoble believes that the duty of the French priest of to-day is to begin by frankly accepting the Republic, and then go down into the arena of politics to eliminate the anti-Catholic faction which is bent on persecuting religion. The Archbishop of Paris thinks that his august office enjoins a policy of extreme prudence, but the Archbishop of Westminster believes that he will soon have to come down from his pedestal. The words of Cardinal Richelieu will then be full of wisdom and conciliation. Cardinal Manning concludes by saying that if he were a French churchman, he would adopt the policy of Cardinal Laviguerie, which accepts the Republic, as a fact

without any reference to the share of the priesthood in State affairs. The pride of a Catholic citizen ought to be his electoral mandate. He need have nothing to do with the Government; in fact, he is better and freer out of it. Apart, however, from this individual right is the collective right of public meeting. Without this no civic freedom is possible, and this with the accompanying right of association ought to be the goal of French Catholics and of every Frenchman. Without these the political education of a country, cannot advance as it does in England, where the popular voice is the inspirer of Parliament, and a nation is ever likely to wake up and find itself in the grasp of a master, and possibly an emperor.

Catholic Watchman.

AROUND THE WORLD

The Pope and the Maharajah of Kashmir. A very valuable mosaic has just been presented to His Holiness the Maharajah of Jammu and Kashmir. It was sent out as a gift by His Holiness the Sovereign Pontiff. On Friday October 30th the Very Rev. Ignatius Browner, Prefect Apostolic of Kafiristan and Kashmir, accompanied by the two Catholic Missionaries of Kashmir, Rev. Fathers Winkley and Cunningham, repaired by special appointment to the palace at Srinagar to make the presentation. They were received by the Maharajah and His Holiness' two brothers Rajah Ram Singh and Rajah Amar Singh and the members of the State Council. The Very Rev. Father Browner made a speech in which he explained that there are times when His Holiness the Pope sends out presents to Rajahs and others in power in recognition of freedom and liberty being extended to the Catholic religion. He said that when Mgr. Ajuti, the late delegate, learned that the Maharajah had allowed two of his Catholic Missionaries to live in Ladak and that land had been granted for a Mission at Baramulla in Kashmir and that the Maharajah had often contributed generously towards the support of Our Catholic Orphans in Murree, he, the Delegate, determined to ask the Pope to send out a present in recognition of the Maharajah's kindness. The Very Reverend Father Browner further explained the state and progress of the Catholic Church in India.

His Holiness the Maharajah graciously accepted the present, enquired very kindly about the Mission, and promised to acknowledge to the Pope by letter the receipt of the valuable gift. The mosaic represents the Duomo of Palermo.

SULTAN ABDUL HAMID has sent to Rome ten thousand lire for the construction of a Maronite College in accordance with a promise to the Supreme Pontiff. The unspeakable Turk is not devoid of good qualities.

FREEDOM THE POPE ENJOYS.—As evidence of the freedom the Pope and religion enjoy under the Sub-Alpine Government, it was instructive to give an epitome of the sayings and doings of the crowd that burst into the Pantheon which, we repeat, is a house dedicated to God's worship. Flags of every colour were displayed, and the cries made use of were as follows: "Death to the Pope!" "Death to the priests!" "Set fire to the Vatican!" "Down with Catholic superstition!" Bands played the hymns of Garibaldi and Maneli. The speeches delivered were sacrilegious and incendiary. A Captain Lucchelli raved that the pyre of Giordano Bruno was not enough to burn out the affront. Professor Chierici said their saint in the heavens was Victor Emmanuel. Captain Ruffini in uniform called the French pilgrims filthy reptiles that should be crushed. One Joseph Mennoni proclaimed the tomb of Victor Emmanuel the sanctuary of the faith of Italians. Niderico Grotanelli, an advocate, said there should be no saints where there late King reposed, and applauded General Brixio's aspiration that the Vatican should be razed to the level of the bill with cannon shot. Finally, the enraged plebeians jumped upon the altars, overturned the candelabra and holy images, and set fire to several portraits of the Pope.

THE FRENCH HIERARCHY are not inclined to take the Minister of Public Worship's rude and want on instruction to them to abstain from personally conducting pilgrimages of their flocks to Rome with the patience of dumb-driven cattle. The Archbishops of Rheims and Aix and the Bishop of Algiers have protested against the interference with their rights as citizens and their duties as spiritual shepherds. Their Lordships told that the pilgrimages were composed of real working men, that the pilgrims were meek and patient, the Italian haughty and violent, and the Italian authorities incompetent or not anxious to discharge their offices.

A NATIONAL PROTESTANT CONGRESS has been sitting at Brighton, and establishing its lunacy by declarations against the Church of God. One reverend gentleman through con-

tesy we shall pass him the title—declared that the genius of the Papacy was a combination of human and Satanic—in other words that, we Catholics are semi-disciples of the devil. The usual inference may be deduced. When we die we shall all go to hell or half-way thither. This is an intimidating prospect, but it will hardly give Catholics the night-mare. Another reverend gentleman dilated on the highly immoral Jesuitical assumption that the end justified the means. Where is there proof of any such assumption by the Jesuits? These assailants of ours might have the common honesty to try us before finding us guilty. But misrepresentation is their favourite weapon. Fearing the Jesuits, they strive to affix a bad name to them. Of course, Rome was always opposed to liberty while Protestantism favoured it. The penal enactments in Ireland for example! When these folks spew venom on the machinations and encroachments of Rome we feel complimented. It is a testimony that the Church is alive, robust, and labouring for the welfare of souls.

ALL ROADS LEAD TO ROME.—Men join the Catholic Church from the most diverse and sometimes seemingly contradictory reasons. One class is drawn to her by her beauty, attracted by the sweetness of her music and the eloquence of her ritual; some, like Overbeck, paint themselves into Catholicity, or build them selves into her spiritual temple like Pugin. St. Peter's at Rome has made many converts. Multitudes are made Catholics by studying history, some by scientific study of nature; multitudes again by the plain words of scripture. Not a few are attracted by Catholic charity. "Why do you want to be baptized?" inquired a chaplain in a Catholic hospital of a dainty tramp who had asked for baptism. "Because I want to die in the same religion as that woman with the big white bonnet, that's been nursing me." I once met a sailor who, though he could not read or write, had argued himself into the Church and had been a fervent convert for several years. "What made you a Catholic?" I asked him. "Oh sailing all about the world," was his answer. I know men who have joined the Church from consciousness of innocence, revolting from the Protestant doctrine of total depravity; the innocence of childhood is happy in the Catholic Church. Meantime not a few philosophers become Catholics like Brownson and Ward. Father Hecker once told me that the study of the social problems started him from religious scepticism towards Catholic faith. In fact, all roads lead to Rome, if one travels through the world in search of light, or joy, or brotherhood, and all roads lead away from Rome if travelled for isolation or contentment. The centripetal force of intellectual and moral humanity is Catholic, and the centrifugal force is Protestant, as the names imply.

THE VAINEST OF DREAMS.—Englishmen or at least, some of them including even Mr. Gladstone, seem content to forfeit their world-wide reputation for being practical when they discuss religious questions. At every Church Congress the question of reunion is discussed, although every one present must know in his heart that union, even among Protestants is what one speaker at Rhyll frankly confessed it to be—so far at least as the immediate future.

MARRIED MISSIONARIES The rank and file of the Church of England have at last had the truth concerning their system of sending married men to convert pagan countries to Christianity. Mr. Athelstan Riley read a most sensible paper at the Church Congress at Rhyll, in which he pointed out that married men with families cost three times as much as single men, and that Bishops as well as clergymen were allowed to leave their work in distant stations and return to England if a wife or a daughter happened to be seriously ill—not a very soldier-like arrangement. But how did the laity of the Church of England in solemn congress assembled, receive this plain statement of facts? With loud cries of "No no" Argument and Apostolic precept are powerless in the face of a thoroughly Protestant prejudice; and so Mr. Riley found it. Meanwhile, it is a notorious fact that Anglican missions cost enormous sums and make little or no progress; while the humble, self-denying Catholic missionary priests, living on the barest pittance, not only win the respect of the world, does bring thousands every year into the Church-fold, which system do our Anglican readers think to be "a corrupt following of the Apostles?"

AN EGYPTIAN CURE FOR CHOLERA.—Dr. Joseph Jones, of New Orleans, has received a copy of the Egyptian Gazette of August 3 from Dr. J. A. S. Grant, of Cairo, who was one of the vice-presidents of the fifteenth session on public and national hygiene of the Ninth International Medical Congress, held in Washington in 1887. The Gazette contains an article from the pen of Dr. Grant on the prevention of cholera. After stating the serious results attending the treatment of the disease, Dr. Grant submits what he considers to be an excellent preventive for the disease. It consists simply of introducing into the stomach at each meal several drops of some acid in water. He prefers hydrochloric acid, but sulphuric acid or vinegar or lemon juice will do when the other cannot be obtained. Brandy and whisky are fatal beverages at all times, but particularly in an epidemic of cholera. They act disastrously on the gastric functions. Wine and beer, probably on account of the acids they contain, are not as injurious as the other alcoholic liquors, but these also interfere with the natural functions of the stomach and should therefore be avoided.

(Continued on first page.)